

Oleane og fulgtes med ham ind gennem Byen for ikke at faa lavet nogen Sladder af dette Møde.

Den følgende Dag straks efter Middag klædte han sig om og begav sig paa Vej til Favsingholm.

Han viste sig paa Herregaarden med en meget uselskabelig Mine. Selv efter at Torben havde gjort ham en uforbeholden Undskyldning for det kedelige Optrin under hans sidste Besøg, forblev han lige utilgængelig. Da Torben saaledes sendte Barbara ud med en Ordre til Husjomfruen om at servere Te, erklærede han med brysk Bestemthed, at der for hans Skyld ikke skulde gøres Anstalter. Han ønskede ikke at nyde noget.

Saa opgav Torben at stille ham tilfreds og gik uden Formaliteter over til at forklare ham den Sag, for hvis Skyld han havde sendt ham Bud.

Han havde tænkt paa, sagde han, at Egnen savnede et tidssvarende Alderdomsasyll, og det var nu hans Mening at oprette et saadant og give det Plads her paa Favsingholm i den tidligere Godsforvalterbolig, som stod tom. Den praktiske Ledelse af Hjemmet skulde forestaaes af hans Inspektør i Forening med en Økonom. Men han mente, at Offenligheden havde en Ret til at kontrollere en saadan Stiftelse, ligesom det jo ogsaa maatte være betroede Folk fra Egnen, som tog Bestemmelse om, hvem der skulde optages i den.

„Det er navnlig i den Henseende, jeg haaber at kunne gøre Regning paa Deres Bistand, Pastor Vestrup. Der sidder jo rundt om saa mange gamle Stakler, som er ret hjælpeløse, og De kender dem sikkert bedre end de